

Szegedről, hogy még átutazóban sem mer Szeged állomáson a kupéból kinézni . . .

A szép asszony férje mikor két hét múlva hazatért üzleti utjából, a szokott bornírt-ságával kérdezte:

— Van valami ujság édes fiam?

— Nincs semmi ujság fiam, — szólott az asszony, — csak a szobaleányt elküldtem, mert nem birt kijönni a szakácsnéval.

## Két városrész harca az új iskola körül.

(Saját tudósítónktól.) A harmadik állami polgári fiúiskolát — mint ismeretes — megkapta Szeged és magyon vallászinű, hogy a közgyűlés teljesíteni is fogja a közoktatásiügyi miniszter feltételeit. Van azonban egy útközponjtja az ügynek, amely körül előreláthatólag nemcsak nehézségek, hanem erős érdekharcok is fognak kifejlődni két városrész között. Ez az útközponjt: *hová építsék az új állami iskolát?*

A miniszter tudvalévően kétezer négyszögölben állapította meg azt a területet, amely az új iskola céljaira minimálisan szükséges. Azt, hogy a város melyik részében építsék föl a polgári iskolát, a miniszter nem jelölte meg még általánosságban sem, ebben szabad kezet engedett a város közönségének, döntse el az, hol lesz a legalkalmasabb helye a polgári iskolának. A döntés azonban fölötte nehéz, egyrészt azért, mert kétezer négyszögöl nagyságu terület egy tágyban sem a belvárosban, sem pedig a közelebbi városrészekben nincs, másrészt azért, mert két városrész lakossága áll egymással szemközt az új iskola hováépítése tekintetében.

Ma mind a két állami polgári fiúiskola a központi forgalomhoz közepes helyen van, az egyik a Madách-utcában, a másik a Boldogasszony-sugáruton. Nem mondhatni, hogy az egyik Rókuson, vagy Felsővárosban és nem mondhatni azt sem, hogy a másik Alsóvárosban épült. Inkább a belváros vérkeringésébe tartozik mind a kettő, mint a többi városrészhez. Elsősorban tehát itt van a gordiusi csomó, mert úgy halljuk, hogy a harmadik állami intézetet Felsőváros lakossága is, meg Alsóváros lakossága is követeli, de bizonyos, hogy a rókusiak sem maradnak tétlenül és Rókuson is követelik majd az új tanintézet fölépítését.

Kérdést intéztünk a mérnöki hivatalhoz, tudnak-e ott már alkalmas helyet a polgári iskolának. A válasz az volt, hogy nem, akkora városi terület, amekkorán az új intézetnek épülnie kell, egy tágyban belterületen nincs, vagy ha van is, olyan messze, hogy oda iskolát, legalább még most, építeni nem lehet. Egyébként is — mondották a mérnökségen — ez a kulturtanácsos dolga, ő hivatott arra, hogy az új iskola helyét kijelölje és a telkét kiválassza, illetőleg ilyen irányban javaslatot tegyen a tanácsnak.

Megkérdeztük Gaál Endre dr. kulturtanácsost is, hogy szerint a város melyik részén épüljön az új iskola és milyen javaslatot fog tenni a telekkérdés dolgyában, mert akárhol építik is, bizonyos, hogy a városnak telket kell venni, ami még inkább hozzá fog járulni ahhoz, hogy az egyes városrészek között az érdekelletetek kiélesedjenek.

Gaál Endre dr. a következőket mondotta:

A kultuszminiszternek a tanfelügyelőhöz érkezett átiratát mi is megkaptuk már s

ugyanebben a tágyban indítványt is nyújtott egy törvényhatósági bizottsági tágy. Minthogy az új állami iskolát megkaptuk, a fölrirat küldését javaslo indítvány természetesen tágytalan. Ami már most azt a kérdést illeti, hogy hol építsük föl a harmadik polgári iskolát, erre majd csak a közgyűlés adhat választ. A felsővárosiak azt akarják, hogy az ő városrészükben, az alsóvárosiak pedig természetesen Alsóvárosban. Azt hiszem azonban, hogy a helykérdést mégis az fogja eldönteni, hol találunk majd alkalmas telket. Erre nézve közelebbi felvilágosítást nem adhatok, de nem is volna a város érdekében való, mert a telekspekuláció megnagdrágára verné föl az árakat.

Igy áll tehát az új polgári iskola helykérdésének az ügye. A leghelyesebb tenni-való véleményünk szerint az volna, ha a tanács a királyi tanfelügyelővel való tárgyalások során egy, a törvényhatósági bizottság, a mérnökség és a hatóság tagjaiból álló bizottságot alakítana, amely döntene afölött, hogy az új iskolát melyik városrész kapja meg és konkrét javaslatot tenni a közgyűlésnek a telekkérdés dolgyában is. Csak így lehet elkerülni azt, hogy a telekspekuláció me befolyásolhassa az új iskolának olyan elhelyezését, amely a város pénzügyi és egyéb érdekeinek leginkább megfelel.

## Nagy filmcsalás Berlinben.

— Ötven millió színes filmekre. —

(Saját tudósítónktól.) A berlini rendőrség óriási arányu szédeltést hiusított meg és a csalót is letartóztatta. Berlinben néhány hónappal ezelőtt feltűnt egy Nikita von Mamatow nevű, állítólagos belgár származásu fiatalember, aki bejárta az összes nagy filmgyárak igazgatóságait s mindennütt bőbeszédűen előadta, hogy *korszakalkotó találmányán van a színes filmfelvételekre vonatkozólag* s ezért jött Berlinbe, hogy találmányát értékesítse. Mamatow mindennütt elmondta, hogy sikerült neki megtalálni az egyedüli biztos, könnyű, tökéletes és olcsó módszert és eljárást, mellyel természetes színű felvételeket lehet eszközölni, amely felvételek tovább semmiféle mesterséges színezést nem igényelnek.

A nagy filmgyárak igazgatóit természetesen nagyon érdekelte a dolog és hajlandóknak mutatkoztak arra, hogy Mamatow találmányának kihasználására nagy tőkével egy *részvénytársaságot alapítanak*. Mamatow mindennütt táviratokat mutatott a legelőkelőbb európai bankok vezetőitől, amelyekben azok 50, 80, sőt 100,000 márkás részvényjegyzéseket helyeznek kilátásba. Mamatow elmondta azt is, hogy egy angolországi bank 10 millió márkával akar a vállalatban résztvenni.

A berlini érdeklődők azt kívánták Mamatowtól, hogy előbb mutassa be a londoni céggel kötött fix szerződést s azután ők is hajlandók nagyobb tőkét rendelkezésére bocsátani.

Mamatow, aki időközben nagy laboratóriumot rendezett be magának Berlin egyik előkelő városrészében, ahol szorgalmasan kísérletezett, egy hét múlva bemutatta a londoni céggel kötött szerződést, amelyben az illető bank kötelezte magát, hogy Mamatow találmányának kihasználására alakulandó részvénytársaság megalapításában részt vesz

és 10.000,000 márká értékű elsőbbségi részvényt jegyez, ha a vállalat alapítókéje *ötven millió márkában* állapittatik meg.

Az érdeklődők a szerződés megtekintése után néhány napi gondolkodási időt kértek s ezt arra használták fel, hogy pontos információt szerezzenek be Mamatowról. Az információ alapján kiderült, hogy *a tízmillió részvényes közönséges hamisítvány*, ugyszintén hamisítványok azok a táviratok is, amelyeket Mamatow már régebben felmutatott. A filmgyárak igazgatói közölték a leleplezést a rendőrséggel, amely meglepte Mamatowot a lakásán, abban a pillanatban, amikor éppen újabb szerződésekre aláírásokat hamisított. A szédeltő lakásán ezután házkutatást tartottak s rendkívül sok terhelő bizonyítékot szedtek össze.

## Az Osztrák-Magyar Bank jelentése az elmúlt évről.

— Szeged a jegybank forgalmában. —

(Saját tudósítónktól.) Február 3-án tartotta meg az Osztrák-Magyar Bank harmincadik évi rendes közgyűlését, amelyről most küldötte szét jelentését. A jegybank jelentése és kimutatása hűen tükrözi vissza az elmúlt év válságos gazdasági helyzetét és alkalmat ad Ausztria és Magyarország pénzügyviszonyainak összehasonlítására.

A monarchia mindkét államában — a jelentés szerint — 1913-ban az aratás bár nem fényes, de nagyjában — eltekintve egyes vidékektől, amelyeket súlyos elemi csapások érték — jó volt; a gazdasági fejlődést azonban, az 1912-i ősz óta még fennállott válságos jelenségek megakasztották. Pénzdrágaság és hitelszűke tartottak majdnem az egész évben és csak ősszel állott be némi könnyebbülés. A pénzpiac irányában támasztott igények jelentékenyek voltak, a kereskedelmi hitelszükségletek azonban az üzleti pangás folytán kisebbek, mint 1912-ben. A bank eszközeit egész éven át *rendkívüli mértékben vették igénybe*.

Beállott az az eddig még elő nem fordult eset, hogy a bank egész éven át *adóköteles jegyforgalmat mutatott ki*; évi átlag 220-1 millió korona adóköteles bankjegy volt forgalomban. A bankjegyforgalom 1913. évi legmagasabb állását január hó 7-én 2644-9 millió koronával érte el. A bankjegyforgalom évi átlaga 2349-5 millió korona volt, tehát 50-9 millió koronával nagyobb, mint 1912-ben.

A lezámitolási üzlet az előző évvel szemben csökkent. A tárca legmagasabb állománya 1214-6 millió koronával ugyanarra a napra esett, mint a bankjegyforgalomé, t. i. január 7-ére; e napon az 1912. évi december 31-én kimutatott legmagasabb állomány-nál 126-5 millió koronával kisebb volt és átlag 26-1 millió koronával alul maradt az utóbb említett év átlagán is.

A bank kölcsönüzlete is 1913. évi január hó 7-én érte el legmagasabb állományát. Az akkor 320 millió koronával kimutatott állomány ugyan 35 millió koronával kisebb volt, mint az 1912-ik évi december 31-iki legmagasabb állomány, de a bank lombardüzletének 1913-ik évi átlaga, mely 236-9 millió koronát tett, 93-8 millió koronával nagyobb volt, mint 1912-ben. Az értékpapírokra adott kölcsönöknek ezen rendkívül magas évi átlaga is, világosan mutatta, hogy a piac az elhelyezési értékek felvételére gyenge.

A bank őrizetere és kezelésére bizott ér-

**Szeged város közönségének régi kedvelt szórakozó helye**

Husvét első délelőtti hangversenyez.

**Elsőrendű kongha. Kitűnő homoki és hegyi borok nagy választékban.**

**Figyelmes kiszolgálás. Minden nap halász által főzött szegedi halászlé.**

# Háji-sörcsarnok étterme

**fényesen berendezve Husvét napján ünnepélyesen megnylik**

Esténként **VAJDA JANCSE** zenekara játszik.

Kéri a nagyközönség szives pártfogását

**Horváth Ferencz,** vendéglős.